

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 7 sierpnia 2019 r.

DIH-3.709.27.2019.IJ

DECYZJA DIH-III /35 /2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 z późn. zm.) oraz art. 91 pkt 25 i pkt 26) lit. c), art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1466, z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania przedsiębiorcy Hortensja sp. z o.o. z siedzibą w Jasinie od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z 9 maja 2019 r. (sygnatura NR.8361.30.2019.), na mocy której nałożono na spółkę Hortensja sp. z o.o. z siedzibą w Jasinie administracyjną karę pieniężną w wysokości 5.000 złotych (słownie: pięć tysięcy złotych) w związku z niewykonaniem obowiązków informacyjnych określonych w art. 37 ust. 4 i art. 39 ust. 2 ww. ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 4 - 15 lutego 2019 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu (zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie Intermarche w Jasinie, należącym do przedsiębiorcy Hortensja sp. z o.o. z siedzibą w Jasinie (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.) w dniu 17 stycznia 2019 r., skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli. Powyższe zawiadomienie zostało odebrane przez stronę w dniu 21 stycznia 2019 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1466 z późn. zm.) (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym”).

Stwierdzono, że przedsiębiorca udostępnił, w części poświęconej sprzedaży sprzętu gospodarstwa domowego, na dwóch tabliczkach w dziale elektrycznym (na półkach) oraz na kartce w pobliżu działu elektrycznego (na słupie, koło postoju wózków sklepowych) informacje dotyczące postępowania ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym.

Po zapoznaniu się z ich treścią, stwierdzono brak informacji określonej w art. 37 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, dotyczącej nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu. Ponadto informacja, określona w art. 39 pkt 2) tej ustawy była niepełna, z uwagi na fakt, że wymieniała tylko jeden punkt zbierania zużytego sprzętu elektrycznego.

Powyższe ustalenia odnotowano w Protokole kontroli (sygnatura NR.8361.30.2019), który został bez uwag podpisany przez stronę postępowania 15 lutego 2019 r.

Pismem z dnia 12 kwietnia 2019 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.) (zwany dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26) lit.c) ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym z uwagi na niewykonanie obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2) tej ustawy.

Jednocześnie w zawiadomieniu stronę postępowania poinformowano o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań zgodnie z wymaganiami art. 10 Kpa.

W dniu 9 maja 2019 r. Wielkopolski WIIH, wydał na podstawie art. 91 pkt 25) i pkt 26) lit. c) w związku z art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym decyzję (sygnatura akt: NR.8361.30.2019), na mocy której nałożył na przedsiębiorcę Hortensja sp. z o.o. z siedzibą w Jasinie, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), w związku z niedopełnieniem obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2) ww. ustawy.

Pismem z dnia 27 maja 2019 r. pełnomocnik strony postępowania – radca prawny (...), wniosła do Prezesa UOKiK odwołanie od ww. decyzji Wielkopolskiego WIIH. W odwołaniu pełnomocnik wniósł na podstawie art. 138 § 1 pkt 2) o uchylenie w całości decyzji organu pierwszej instancji, a tym samym o uchylenie nałożonej na spółkę kary i umorzenie postępowania.

W odwołaniu pełnomocnik strony wskazał naruszenie prawa materialnego poprzez:

- 1) nieprawidłowe zastosowanie art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym przez przyjęcie, że niezacytowanie wprost treści art. 37 ust. 2 tej ustawy narusza obowiązek informacyjny wynikający z tego przepisu. Zdaniem pełnomocnika, wskazanie, w informacji wywieszanej w sklepie, przykładu „za zakupione żelazko można oddać tylko jedno zużyte żelazko” wyczerpuje obowiązek zawarty w art. 37 ust. 2 przedmiotowej ustawy;
- 2) nieprawidłowe zastosowanie art. 39 pkt 2) ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, przez przyjęcie, że spółka naruszyła obowiązek poinformowania o punktach zużytego sprzętu zbierania, podczas gdy kontrolowany wskazał jeden punkt zbierania zużytego

sprzętu, gdyż w gminie, w której spółka posiada statutową siedzibę istnieje tylko jeden punkt zbierania zużytego sprzętu. Spółka przyjęła, że wskazywanie adresu punktów oddalonych od miejsca prowadzenia działalności mija się z celem ustawodawcy, związanym z przekazywaniem klientom informacji o miejscach selektywnej zbiórki odpadów, do których obywatele będą mieli łatwy dostęp.

Pismem z 13 czerwca 2019 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu odwoławczym i przysługującym stronie prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym istnieje obowiązek umieszczania w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży lub w przypadku sprzedaży na odległość na stronie internetowej albo w formie komunikatu, informacji dotyczących:

- nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży (art. 37 ust. 1 ww. ustawy),
- nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu (art. 37 ust. 2 ww. ustawy),
- nieodpłatnego przyjęcia w jednostce handlu detalicznego o określonej powierzchni lub w jej bezpośredniej bliskości i zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych (art. 37 ust. 3 ww. ustawy),

który jest tożsamy z zakupionym przez konsumenta.

Zatem dystrybutor, zgodnie z treścią ww. przepisów ma obowiązek umieścić w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży, informacje o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym. Informacje te muszą być zamieszczone obligatoryjnie i łącznie.

Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjąć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 niezależnie od prowadzonej przezeń powierzchni sprzedaży.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym powoduje nałożenie, na podstawie art. 91 pkt 25 kary pieniężnej w wysokości określonej w art. 92 pkt 6, tj. od 5 000 zł do 300 000 zł.

W myśl art. 39 ust. 2 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym dystrybutor obowiązany jest do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 c ustawy o zużyтым sprzęcie, z tytułu naruszenia przepisów art. 39 ust. 2 wymierza się administracyjną karę pieniężną stosownie do art. 92 pkt 5 ww. ustawy, w wymiarze od 5 000 zł do 500 000 zł.

Czynności kontrolne przeprowadzone w sklepie należącym do strony postępowania jednoznacznie potwierdziły, iż ww. przedsiębiorca nie wykonał obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym poprzez nieuwidocznienie, w miejscu sprzedaży, informacji dotyczących nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, bowiem umieścił następującą informację „Sklep Intermarche nieodpłatnie przyjmuje zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny od Klientów kupujących u nas nowy sprzęt tego samego rodzaju np. a zakupione żelazko można oddać tylko jedno zużyte żelazko”. Nie wykonał także obowiązku wynikającego z art. 39 ust. 2 tej ustawy, gdyż w miejscu sprzedaży wywieszono niepełną listę punktów zbierania zużytego sprzętu (wymieniono tylko jeden punkt).

W odwołaniu strona postępowania wskazała, że organ pierwszej instancji naruszył przepisy prawa poprzez błędną interpretację art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2) ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym. Zdaniem strony organ pierwszej instancji oczekiwał literalnego zacytowania przepisów ustawy, a jej zdaniem zamieszczenie w sklepie informacji „za zakupione żelazko można oddać tylko jedno zużyte żelazko” jest wystarczające. W kwestii zaś podania punktów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego, strona uważa, iż podanie jednego punktu jest właściwe, ponieważ w gminie, na terenie której siedzibę ma kontrolowana spółka, istnieje tylko jeden taki punkt.

Odnosząc się do powyższego należy zauważyć, iż zgodnie z art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym, dystrybutor powinien poinformować konsumentów o możliwości nieodpłatnego odebrania zużytego sprzętu elektrycznego gospodarstwa domowego w trzech przypadkach: 1) gdy klient kupuje go w sklepie, 2) gdy jest dostarczany do klienta, 3) nieodpłatnego przyjęcia w jednostkach handlu detalicznego, których powierzchnia sprzedaży wynosi co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego do gospodarstw domowych. Wszystkie te informacje muszą być podane łącznie, nawet w przypadku gdy sklep nie dostarcza towarów do klienta czy też powierzchnia jest mniejsza niż 400 m², gdyż celem ustawodawcy było, jak już wskazano wyżej, ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego. Daje to możliwość jak największego odzysku i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a co za tym idzie ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzi, z uwagi na obecność substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Wskazana przez stronę informacja zawieszona w placówce „za zakupione żelazko można oddać tylko jedno zużyte żelazko” odnosi się do informacji wymienionej w pkt. 1, tj. o możliwości nieodpłatnego odbioru sprzętu gdy klient kupuje go w sklepie.

Te same przesłanki były podstawą ustanowienia obowiązku określonego w art. 39 ust. 2 ustawy o zużyтым sprzęcie, zgodnie z którym dystrybutor ma obowiązek umieścić w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacje o punktach zbierania zużytego

sprzętu. Ponieważ sama ustawa nie definiuje ilości punktów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego, należy przyjąć wykładnię celową. Nie można złożyć, że wszyscy klienci skalpu Intermarche w Jasinie pochodzą wyłącznie z tej gminy, więc podanie kilku najbliższych punktów w innych gminach byłoby także w pełni zasadne.

Jednak, jak wynika ze strony internetowej Związku Międzygminnego Gospodarka Odpadami Aglomeracji Poznańskiej GOAP (<http://www.goap.org.pl>) w gminie Swarzędz, w której siedzibę ma kontrolowany, znajdują się trzy punkty zbierania zużytego sprzętu. Należy więc uznać, że chociaż te trzy punkty powinny być wymienione w przedmiotowej informacji.

Zatem w ocenie organu drugiej instancji podniesione w odwołaniu zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

W myśl art. 93 ust. 2 ww. ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu. W przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń obowiązków orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Przepisy te nakazują zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Jak już wcześniej wskazano, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia obowiązków, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy.

W ocenie organu drugiej instancji bezspornym jest, że brak było wymaganych przepisami prawa ww. informacji o nieodpłatnym odbiorze zużytego sprzętu elektronicznego z gospodarstw domowych oraz punktach odbioru sprzętu..

Przesłanki dotyczące administracyjnej kary pieniężnej w niniejszym postępowaniu zostały uregulowane w rozdziale 14 począwszy od art. 91 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Zgodnie z treścią art. 93 ust. 4 ww. ustawy, jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Trzeba jednoznacznie stwierdzić, że strona nie spełniła wskazanych w tym przepisie przesłanek choć jako podmiot profesjonalny wiedziała jakie ciążą na niej obowiązki informacyjne. Zauważyć należy, że strona umieściła częściowo informacje w placówce handlowej, a zatem były jej znane obowiązki w tym zakresie.

Zatem stwierdzić należy, iż strona nie spełniła żadnej przesłanki, która mogłaby powodować odstąpienie od wymierzenia kary.

W kwestii wysokości kary, należy zauważyć, iż ustawodawca, za naruszenie obowiązków informacyjnych, o których wyżej mowa, przewiduje karę od 5 000 zł do 300 000

zł lub od 5 000 zł do 500 000 zł. Zatem nałożona przez Wielkopolski WIIH kara, jest najniższą, jaką przewiduje ustawa.

Jednocześnie Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2019 r. poz. 900), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Poznaniu zasadnie nałożył na przedsiębiorcę Hortensja sp. z o.o. z siedzibą w Jasinie karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu naruszenia obowiązków określonych art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2) ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Tym samym, decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 9 maja 2019 r. (sygnatura akt NR.8361.30.2019) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 900).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Dyrektor

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/